

„ჩვენი გამარჯვება კაცობრივის ისტორიის მაღალი მწვერვალია. მან გვიჩვენა ჩვენი სოციალისტური საზოგადოების სიღრმე. გვიჩვენა გერმანიის სტური იდეების ქლავამოსილება, თავდადებისა და გმირობის გასოცარი ნიშნები — ყოველივე ეს უკვე აღსანიშნავია. მაგრამ და იყოს გმირობა, რადგან იგი ქალზე სწირდებათ საბჭოთა ადამიანებს, და სპირტოდ ქვეყნად ყველა კატიოსან ადამიანს“.

ლ. ი. ბრეჟნევი.

გაზეთი
გამარჯვების
გამარჯვებას,
მაისის
დღის
ღვთის
ელვას
დიდება!

პროლეტარებო ყველა მშენებელი, შვირდით!

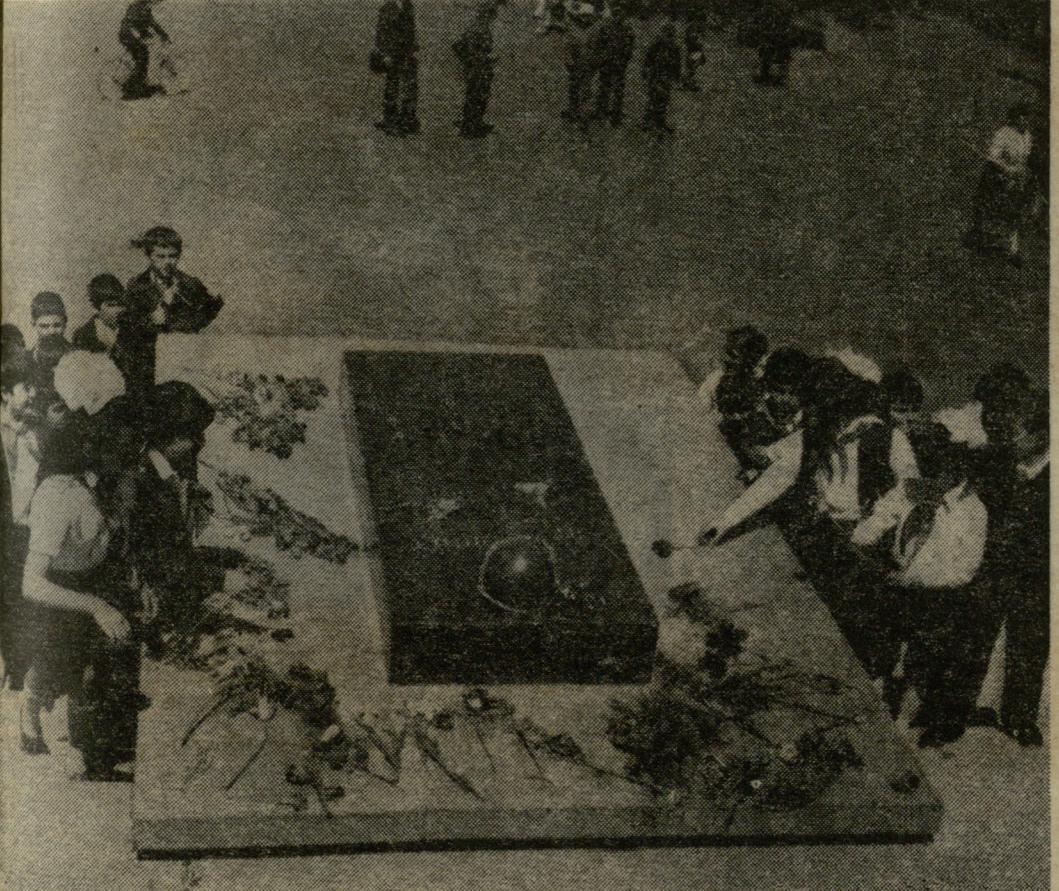
ლელო

საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ფიზკულტურისა და სპორტის კომიტეტისა და პროფკავშირთა რესპუბლიკური საბჭოს ორგანო

ЛЕЛО Орган Комитета по физической культуре и спорту при Совете Министров ГССР и республиканского Совета профсоюзов

1978 წ. №30 (6155) 9 მაისი, საშაბათი. ფასი 3 კაპ.

გაზეთი გამოდის 1934 წლის 13 აპრილიდან

თბილისი. უცნობი ჯარისკაცის საფლავთან. ჯ. ლომაძის ფოტო.

აგხანავი ლ. ი. ბრეჟნევი მოსკოვს დაბრუნდა

7 მაისს მოსკოვს დაბრუნდა სსრ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივანი, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე ლ. ი. ბრეჟნევი, რომელიც გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკაში ოფიციალურ ვიზიტად იმყოფებოდა გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის პრეზიდენტის ვ. შვებისა და გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის ფედერალური კანცლერის პ. შმიდტის მიწვევით.

აშხანავ ლ. ი. ბრეჟნევიან ერთად დაბრუნდნენ სსრ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტიბიუროს წევრი, სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრი ა. ა. გრომიოვი, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის პირველი მოადგილე ნ. ა. ტხოზოვი, საგარეო ვაჭრობის მინისტრი ნ. ს. პატალიჩივი, სამოქალაქო ავიაციის მინისტრი ბ. პ. ბუგაევი, სსრ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივნის თანაშემწეები ა. მ. ალექსანდროვი, ა. ი. ბლატოვი, სსრ ცენტრალური კომიტეტის განყოფილების გამგე ლ. მ. ზამიატინი, სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილე გ. კოვალიოვი. (საქდესი).

გამარჯვების დღის აღსანიშნავად

დღეს საბჭოთა ხალხი და მისი მეომრები, მოძვე სოციალისტური რესპუბლიკების მშრომელები, მთელი პროგრესული კაცობრიობა საზეიმო ვითარებაში აღნიშნავენ ფაშისტურ გერმანიაზე გამარჯვების 33-ე წლისთავს. საბჭოთა კავშირის თავდაცვის მინისტრმა, საბჭოთა კავშირის მარშალმა დ. უსტინოვმა გამოსცა ბრძანება, რომლის მიხედვით ამ დღესასწაულის აღსანიშნავად 9 მაისს, 21 საათზე ადგილობრივი დროით ოცდაათი საარტილერიო ზაღობით მიეცემა სალუტი ჩვენი სამშობლოს დედაქალაქში — გმირ ქალაქ მოსკოვში, მოკავშირე რესპუბლიკების დედაქალაქებში, გმირ ქალაქებში — ლენინგრადში, ვოლგოგრადში, სევსტოპოლში, ოლესაში, ნოვოროსისკში, ქერჩში, ტულაში, გმირ ციხე-სიმაგრე ბრესტში, აგრეთვე ქალაქებში მურმანსკში, სვერდლოვსკში, ნოვოსიბირსკში, ხაბაროვსკსა და ვლადივოსტოკში.

გულთბილი შეხვედრები გორში

პონსტანტინე ლასალიძის მემორიალი

7 მაისს გორში საზეიმოდ გაიხსნა მოკრივეთა ტრადიციული, რიგით მეორე საკავშირო ტურნირი, რომელიც ეძღვნება საბჭოთა კავშირის გმირის, მე-18 არმიის სარდლის, გენერალ-პოლკოვნიკ კონსტანტინე ლასალიძის ხსოვნას.

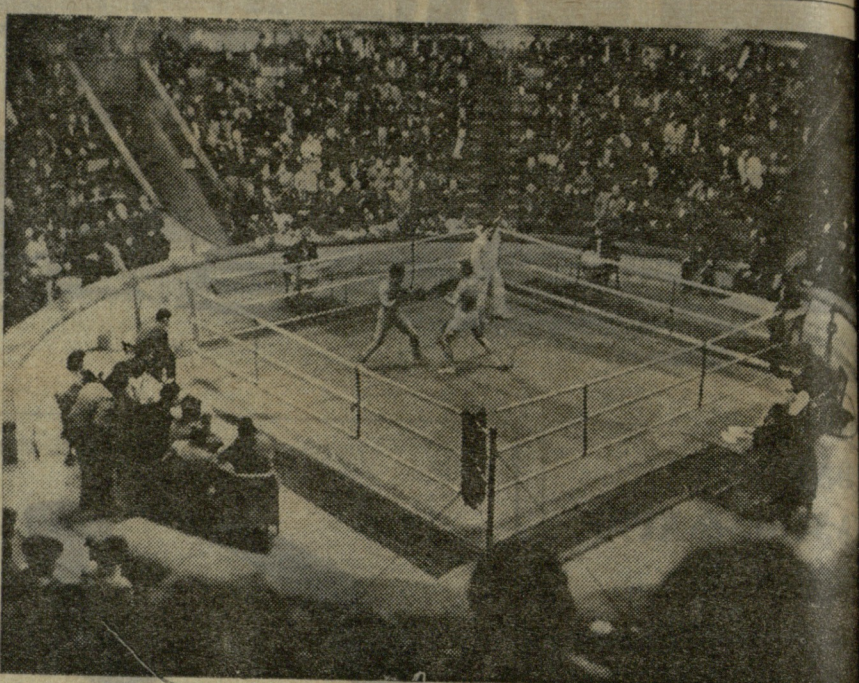
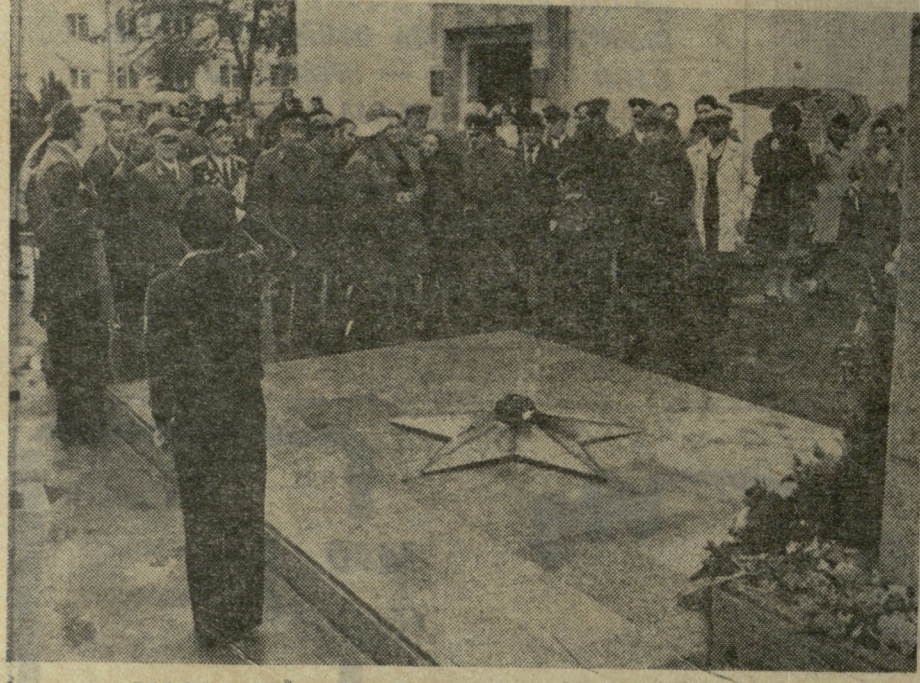
ქალაქ გორის მშრომელები დღლიდანვე მოუთმენლად ელოდნენ ძვირფას სტუმრებს — ლეგენდარული მე-18 არმიის ყოფილ მეთაურებს, ჩვენი სახელოვანი თანამემამულის კონსტანტინე ლასალიძის თანამებრძოლებს, მათ, ვინც იმ ქარცხტლიან დღეებში გმირულად იბრძოდა „მცირე მიწაზე“, რომელთა სიმამაცის შესახებ ასე გულთბილად წერს თავის წიგნში „მცირე მიწა“ სსრ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივანი, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე ლ. ი. ბრეჟნევი.

და აი, ქალაქის ცენტრალურ მოედანზე შემოდის ავტობუსი, საიდანაც გადმოდიან მრავალი საბრძოლო ორდენებითა და მედლებით მკერდამშვენებული, თმაშვევრცხლილი ომის ვეტერანები. ყვევლები, გულთბილი მისაღებანი... ძვირფასი სტუმრები ესწრებიან საკავშირო ალკ სამხედრო სპორტული თამაშების „ორლიონის“ საქალაქო ფინალის გახსნას, გვირგვინით ამკობენ ჯარისკაცის ძეგლს, ათვადიერებენ ი. ბ. სტალინის სახლ- (დასასრული მე-2 გვ).

სურათზე: მე-18 არმიის ვეტერანებმა გვირგვინებით შეამკეს ჯარისკაცის ძეგლი გორში. ვ. გენვიურის ფოტო.

მაშ გაუმარჯოს ჩვენს გამარჯობას

დასასრული

გულთბილი უახვედრები გორში

მუხეუმს, საბრძოლო დიდების მუხეუმს და ბოლოს მიდიან გორის საჰიდრაო დარბაზში, რომელიც ამ დღეებში კრივის არენად იქცა. საზეიმო მარშის ხმაზე შემოდ-

ან კ. ლესელიძის მემორიალის მონაწილე სპორტსმენები, მსაჯები. შეჯიბრებას ხსნის საქართველოს კომპარტიის გორის ქალაქკომის ბირველი მდივანი ბ. მაყაშვილი.

მონაწილეებს მიესალმება მე-18 არმიის ვეტერანი, გენერალ-ლეიტენანტი ნ. სოლოვიკინი. დიქტორი დამსწრეთ აცნობს მე-18 არმიის საპატიო სტუმრებს

მე-18 არმიის ვეტერანებს, რომლებსაც გადასცემენ ყვავილებს, სამახსოვრო საჩუქრებს... შემდეგ კი რინგზე იწყება უკომპრომისო ორთაბრძოლები.

სურათზე: ჯარისკაცის ქეგლთან; რინგზე იწყება უკომპრომისო ორთაბრძოლები. გ. გენგაურის ფოტოები. (შეჯიბრების დაწყებულბითი ანგარიში იხილეთ ჩვენი გაზეთის უახლოეს ნომერში).

...იგი არ შემკრთალა ნაღმის ბირველი აფეთქებისას. მთებში გზას განაგრძობდა და თან სატელეფონო კაბელის მიძიმე ხვეულის მხითრედა. არ გაქცეულა, როცა მშობლიურ კავკასიას შესული გერმანელთა ტანკები დაინახა. ეს ახალგაზრდა იყო თბილისელი მუშა, რომელსაც ჯიბეში კომკავშირელის ბილეთი ედო. უკან იყო მშობლიური სახლი თბილისში, ლოტკინის მთაზე; 26 კომისრის სახელობის ქარხანა, სადაც სახარატო დაზგასთან პირველად გამოჩარხა თავისი პირველი დეტალი. მისთვის არ უსწევდებოდა ბრძოლა — ყველაფერი უცბად მოხდა. 40-ანი წლების კომკავშირელები შრომის ფერხულში ჩასაბმელად ემზადებოდნენ. 20 წლის ჰაბუქმა პარტიოსნად შეასრულა პარტიოტული და კომკავშირული ვალი. აი, რა წერია დასაჯილოებელ პატივში: „გაადრებულ ბრძოლაში, მოწინააღმდეგის ცეცხლქვეშ ალაღვინა კავშირი, რითაც უზრუნველყო ქვეყანაყოფების წინსვლა და ხელი შეუწყო წარმატებას“.

იყო — სკოლა, ქარხანა, სპორტი, მუსიკა. ახლა ყველაფერი თავიდან უნდა დაიწყოს. — ჩვენი ლოტკინელი ჰაბუქი — სიამაყით ამბობდნენ დიდები და პატარები ომის შემდგომ პლენარის სახელობის კლუბში გამოსულ შეგვერდს, ძალიან გამხდარ, მორცხე ჰაბუქზე. იგი გახუნებულ გიმნასტურაში გამოწყობილი დაბნეული იდგა სცენაზე. მუსიკის ჰანგები იფრქვეოდა ირგვლივ.

უღკამეოლის კომბინატ „საბჭოთა საქართველოს“ სტადიონზე, სადაც იგი წლების განმავლობაში მუშაობს მწვრთნელად და დირექტორად. აქ სტუმრად მოდიან, თამაშებს უყურებენ ხელმძღვანელები, საამქროს უფროსები, საწარმოს ცვლის ოსტატები, საივლიეს გზა ცხოვრებაში, დაუქვაცდნენ და პიროვნებად ჩამოყალიბდნენ. სტადიონზე დადიან მშობლები ბიჭუნებისა, რომელთაც შან არა მარტო ბურთის თამაში, არამედ სხვა საჭირო ჩვევაც ჩაუწერგა.

მისი მოწოდება

ვეტერანი — სპორტის სამსახურში

უმცროსი სერჯანტის რაიკ მაშაგანისთვის ეს იყო ბრძოლაში გამარჯვების პირველი სიხარული. სანიტრებმა იგი მიძიმედ დაჭრილი, გონდაკარგული გამოიყვანეს ფრონტის ხაზიდან. პირველი, რაც პოსტიტალში გამოფინულბისას იგრძნო, იყო ყველაზე საშინელი... მისთვის მარცხენა მკლავი მოექვეთათ.

და არტისტი, ისიც ინვალიდი და ორდენოსანი... და მაინც ეს არ იყო მისი მოწოდება. კომკავშირის ლენინის რაიკომმა იგი მწვრთნელთა მოსამზადებელ კურსებზე გაგზავნა... რ. მამაჯანოვმა მუშაობის 30 წლის მანძილზე ბევრ კარგ ფეხბურთელს მისცა საგზური დიდ სპორტში. მისი პირველი აღზრდილთაგანია თბილისის „დინამოს“ ცნობილი მცველი ვლადიმერ ელოშვილი. ქვეყნის სხვადასხვა კუთხიდან მას წერილებს უგზავნიან ისინი, ვინც პირველად დაატყა ფეხი ბურთს თბილისის მა-

პატარები, წვრთნისა და თამაშის საშუალება რომ არ დაჰკარგოდათ, სასწრაფოდ ასწორებდნენ ორიანებს, აღარ იმარტებოდა ჩხუბი, გამოუსწორებელი ხულიგნებიც კი ცხვრებივით ხდებოდნენ. ფეხბურთისა და გუნდის გულისთვის სკოლას უზრუნდებოდნენ განთესილი ბავშვები... და ყველა პოულობდა ადგილს ცხოვრებაში. სტადიონი მათთვის მეორე ოჯახი იყო. მაგრამ ეს მისი ბიოგრაფიის მხოლოდ ნაწილია. საქმე არა მარტო სპორტულ შედეგებშია, თუმცა კომბინატის გუნდი (ამჟამად

სპორტკლუბ „ვეტიად“ წოდებულ) წლების განმავლობაში იყო თბილისის ჩემპიონი და პრიზიორი, ქალაქისა და „განთიადის“ თასის მფლობელი. უთუოდ აღსანიშნავია ის გულსისყური, რომელსაც მამაჯანოვი ყრუ-მუნჯი ფეხბურთელების მიმართ იჩენდა. მან სპეციალურად შეისწავლა მათი „ენა“. ამ გუნდმა ხომ სპეციალურ პირველობაში სამჯერ მოიპოვა სსრ კავშირის ჩემპიონის წოდება. მისი სამი მოთამაშე ქვეყნის ნაყარბის წევრი იყო. 40-იანი წლების კომკავშირელი, დიდი სამამულო ომის ვეტერანი

და ინვალიდი, გულისხმიერი მეგობარი და ამხანაგი, ბარწინვალ მუქაბეა. აი, რა შეგვიძლია ვთქვათ საქართველოს სსრ დამსახურებულ მწვრთნელზე, ორდენოსანზე, ექვსი მედლის კავალერ რ. მამაჯანოვზე, კაცზე, რომელმაც მრავალი წლის ძიების შემდეგ მისი ცხოვრების ნამდვილ მოწოდებას მიაგნო. ბ. კოვალიოვი. სურათზე: რ. მამაჯანოვი მორიგ მეცადინეობაზე. ჯ. ლომაძის ფოტო.

ფ ა უ გ ე ბ ლ ა დ ! „ლელო“ ინტერვიუ

ბიღგოშის (პოლონეთი) ქალთა II საერთაშორისო ტურნირში, რომელიც 12-26 აპრილს მოეწყო, თავი ისახელა თბილისის უნივერსიტეტის ფილოლოგიური ფაკულტეტის პირველკურსელმა, ოსტატმა ნინო გუარდიაშვილმა. ბარწყინვალე თამაშით მან I ადგილი და საერთაშორისო ოსტატის წოდება მოიპოვა. ბიღგოშის ტურნირის საბოლოო შედეგები ასეთი იყო: I. ნ. გუარდიაშვილი — 11,5 ქულა, II. ს. ვოკრალოვა (ჩეხოსლოვაკია) — 10, III-IV. გ. ზაუმშტატი, მ. ტეოდორესკუ (ორივე — რუმინეთი) — 9-9, V-VI. ა.

იურჩინსკა (პოლონეთი), ბ. ფოისტელი (გერ) — 8,5-8,5, VII-IX. ბ. სიკორა (პოლონეთი), ე. ნიუნჰერტი (გერ), ე. კრუმოვა (ბულგარეთი) — 8-8, X. მ. ვიგზე — 7,5, XI. კ. რაბიცივსკა (ორივე — პოლონეთი) — 6,5, XII. დ. ხონფი (უნგრეთი) — 6, XIII-XIV. ა. ვან დერ გისენი (პოლონდია), ნ. იაგოდინსკა (პოლონეთი) — 5,5-5,5, XV. ჰ. კონარკოვსკა-სოკოლოვა (იუგოსლავია) — 5, XVI. ე. ჩისი (პოლონეთი) — 3,5. გათავაზობთ ჩვენი კორესპონდენტის თ. გიორგაძის საუბარს ნინო გუარდიაშვილთან.

● ჩანს, ბიღგოშის ტურნირი ახალი შეჯიბრება პოლონეთის საქარაკო ცხოვრებაში, როგორ ტარდება იგი, ვინაა მასპინძელი? — შარშან ბიღგოშში შემოუღიათ საჭადრაკო ფესტივალი. ერთდროულად სამი ტურნირი ტარდება: ქალთა საერთაშორისო, ჰაბუქებისა და საქალაქო პირველობები. ამ შეჯიბრებებს მფარველობს ბიღგოშის მეტალურგიული ქარხანა, რომლის დირექტორის რიჩარდ ვიგუს 17 წლის ქალიშვილი მალგომა პერსპექტიული ოსტატია.

● ორიოდე სიტყვა მონაწილეებსა და სპორტულ ჭიდილზე. — ტურნირში ცნობილი მოჭადრაკეების მხარდამხარე ნიჭიერი ასაკის ზრდები იბრძოდნენ. სტარტზე რბურთა საერთაშორისო ოსტატი გამოვიდა ამიტომ ფიდე-მ თავისი მფარველობის ქვეშ მიიღო ჩვენი ტურნირი და საერთაშორისო ოსტატის ნორმატივადგვიწესა — 11 ქულა. ამ მაშალმა მოახლოვანა შესაძრნეგად გამაბმურა პაექრობა, მეც ძალიან მოვიწონებო — უკვე II ტურიდან ბოლომდე ვლიდებობდი. ერთხანს ვოკრალოვა შეეცადა დამწოდა, მაგრამ VII ტურიდან ხელი აიღო განზრახვას და დროს მე 6 ქულა მქონდა, მის ქულანახევრით ნაკლები. ეს სხვათა

საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის კავშირები

კავშირები

„ლინამოს“, რომელიც კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს გამოჩენილი მოღვაწის ფელიქს ტუჩკინის თაოსნობით შეიქმნა, 55 წელი შეუსრულდა.

მას შემდეგ „ლინამოს“ განვლო გზა მცირერიცხოვანი ადგილობრივი ორგანიზაციებიდან ლენინის ორდენისანი ერთიანი საკავშირო ფიჭულტურულ-სპორტულ საზოგადოებად.

საკავშირო საზოგადოების ჩამოყალიბებასა და განვითარებაში დიდი წვლილი მიუძღვის „ლინამოს“ საქართველოს ორგანიზაციას. საქართველოს დინამოელები მუდამ მოწინავეთა რიგებში იყვნენ საზოგადოების განვითარების ყველა ეტაპზე, მათ შორის დიდი სამამულო ომის პერიოდში.

საქართველოს დინამოელებმა სამამულო ომის მიმე წლებში პირნათლად მოახდეს თავისი პატრიოტული ვალი სამშობლოს წინაშე. განსაკუთრებით ძნელი იყო ქალაქისა და მამისთვის ზეკარებზე ბრძოლის პერიოდში.

საქართველოს დინამოელებმა სამამულო ომის მიმე წლებში პირნათლად მოახდეს თავისი პატრიოტული ვალი სამშობლოს წინაშე. განსაკუთრებით ძნელი იყო ქალაქისა და მამისთვის ზეკარებზე ბრძოლის პერიოდში.

„ლინამოს“ რომელიც კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს გამოჩენილი მოღვაწის ფელიქს ტუჩკინის თაოსნობით შეიქმნა, 55 წელი შეუსრულდა.

მას შემდეგ „ლინამოს“ განვლო გზა მცირერიცხოვანი ადგილობრივი ორგანიზაციებიდან ლენინის ორდენისანი ერთიანი საკავშირო ფიჭულტურულ-სპორტულ საზოგადოებად.

საკავშირო საზოგადოების ჩამოყალიბებასა და განვითარებაში დიდი წვლილი მიუძღვის „ლინამოს“ საქართველოს ორგანიზაციას. საქართველოს დინამოელები მუდამ მოწინავეთა რიგებში იყვნენ საზოგადოების განვითარების ყველა ეტაპზე, მათ შორის დიდი სამამულო ომის პერიოდში.

საქართველოს დინამოელებმა სამამულო ომის მიმე წლებში პირნათლად მოახდეს თავისი პატრიოტული ვალი სამშობლოს წინაშე. განსაკუთრებით ძნელი იყო ქალაქისა და მამისთვის ზეკარებზე ბრძოლის პერიოდში.

საქართველოს დინამოელებმა სამამულო ომის მიმე წლებში პირნათლად მოახდეს თავისი პატრიოტული ვალი სამშობლოს წინაშე. განსაკუთრებით ძნელი იყო ქალაქისა და მამისთვის ზეკარებზე ბრძოლის პერიოდში.

„ლინამოს“ რომელიც კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს გამოჩენილი მოღვაწის ფელიქს ტუჩკინის თაოსნობით შეიქმნა, 55 წელი შეუსრულდა.

მას შემდეგ „ლინამოს“ განვლო გზა მცირერიცხოვანი ადგილობრივი ორგანიზაციებიდან ლენინის ორდენისანი ერთიანი საკავშირო ფიჭულტურულ-სპორტულ საზოგადოებად.

საკავშირო საზოგადოების ჩამოყალიბებასა და განვითარებაში დიდი წვლილი მიუძღვის „ლინამოს“ საქართველოს ორგანიზაციას. საქართველოს დინამოელები მუდამ მოწინავეთა რიგებში იყვნენ საზოგადოების განვითარების ყველა ეტაპზე, მათ შორის დიდი სამამულო ომის პერიოდში.

საქართველოს დინამოელებმა სამამულო ომის მიმე წლებში პირნათლად მოახდეს თავისი პატრიოტული ვალი სამშობლოს წინაშე. განსაკუთრებით ძნელი იყო ქალაქისა და მამისთვის ზეკარებზე ბრძოლის პერიოდში.

საქართველოს დინამოელებმა სამამულო ომის მიმე წლებში პირნათლად მოახდეს თავისი პატრიოტული ვალი სამშობლოს წინაშე. განსაკუთრებით ძნელი იყო ქალაქისა და მამისთვის ზეკარებზე ბრძოლის პერიოდში.

„ლინამოს“ რომელიც კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს გამოჩენილი მოღვაწის ფელიქს ტუჩკინის თაოსნობით შეიქმნა, 55 წელი შეუსრულდა.

მას შემდეგ „ლინამოს“ განვლო გზა მცირერიცხოვანი ადგილობრივი ორგანიზაციებიდან ლენინის ორდენისანი ერთიანი საკავშირო ფიჭულტურულ-სპორტულ საზოგადოებად.

საკავშირო საზოგადოების ჩამოყალიბებასა და განვითარებაში დიდი წვლილი მიუძღვის „ლინამოს“ საქართველოს ორგანიზაციას. საქართველოს დინამოელები მუდამ მოწინავეთა რიგებში იყვნენ საზოგადოების განვითარების ყველა ეტაპზე, მათ შორის დიდი სამამულო ომის პერიოდში.

საქართველოს დინამოელებმა სამამულო ომის მიმე წლებში პირნათლად მოახდეს თავისი პატრიოტული ვალი სამშობლოს წინაშე. განსაკუთრებით ძნელი იყო ქალაქისა და მამისთვის ზეკარებზე ბრძოლის პერიოდში.

საქართველოს დინამოელებმა სამამულო ომის მიმე წლებში პირნათლად მოახდეს თავისი პატრიოტული ვალი სამშობლოს წინაშე. განსაკუთრებით ძნელი იყო ქალაქისა და მამისთვის ზეკარებზე ბრძოლის პერიოდში.

„ლინამოს“ რომელიც კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს გამოჩენილი მოღვაწის ფელიქს ტუჩკინის თაოსნობით შეიქმნა, 55 წელი შეუსრულდა.

მას შემდეგ „ლინამოს“ განვლო გზა მცირერიცხოვანი ადგილობრივი ორგანიზაციებიდან ლენინის ორდენისანი ერთიანი საკავშირო ფიჭულტურულ-სპორტულ საზოგადოებად.

საკავშირო საზოგადოების ჩამოყალიბებასა და განვითარებაში დიდი წვლილი მიუძღვის „ლინამოს“ საქართველოს ორგანიზაციას. საქართველოს დინამოელები მუდამ მოწინავეთა რიგებში იყვნენ საზოგადოების განვითარების ყველა ეტაპზე, მათ შორის დიდი სამამულო ომის პერიოდში.

საქართველოს დინამოელებმა სამამულო ომის მიმე წლებში პირნათლად მოახდეს თავისი პატრიოტული ვალი სამშობლოს წინაშე. განსაკუთრებით ძნელი იყო ქალაქისა და მამისთვის ზეკარებზე ბრძოლის პერიოდში.

საქართველოს დინამოელებმა სამამულო ომის მიმე წლებში პირნათლად მოახდეს თავისი პატრიოტული ვალი სამშობლოს წინაშე. განსაკუთრებით ძნელი იყო ქალაქისა და მამისთვის ზეკარებზე ბრძოლის პერიოდში.

დინამოელები

ფოტომასტიანი

სტარტზე მშვიდობის ველორბოლა

მშვიდობის ველორბოლა-78-ში, რომელიც 10 მაისს გდრ-ის დედაქალაქ ბერლინში აიღეს სტარტს, საბჭოთა გუნდი ასეთი შემაღნელობით იასპარეზებს: მარჯვენა მხარეს მარჯვნივ განლაგებული ტარტული ა. ბაიკოვი, ა. აგვიანი, ა. გუსიატნი-

ქოვი (ორივე — კუბიშევი), ლენინგრადელი ს. მორიზოვი და ორი დენიუტანტი — დუშანბელი ს. პუსეინოვი და ი. ახალშოტა.

სსრ კავშირის ნაკრები ოცდამეხუთედ გამოვა ამ შეჯიბრებაში, რომელიც ერთ-ერთი მნიშვნელოვანია საგზატყვილო ველორბოლულთა სავრომორისო კალენარში.

მშვიდობის ველორბოლაში საბჭოთა სპორტსმენებმა 12-ჯერ გაიმარჯვეს. მათი ჯილდოების კოლექციანია ინდივიდუალური ჩათვლაში გამარჯვების ოთხი დაფინს გვირგვინი. 1954

ნიუნიბერტი — გურიელი

უფიცების დაცვა

1.e4 d6 2. d4 f6 3. e3 g6 4. f3 jg7 5. je2 0-0 6. h3 c6 7. a4 bnd7 8. 0-0 e5 9. de de 10. je3 le7 11. bd2 8c5 12. jc4 gд8 13. le1 8h5 14. 8b3 8e6 15. 8e2 8h4 16. la5 jd7 17. gad1 b6 18. lc3 b5 19. jd3 lg5 20. 8g3 h5 21. 8d2 8d4 22. jd4 ed 23. la5 h4 24. 8f3 lf6 25. e5 8h3+ 26. 8gh1 lf4 27. 8e2 lg4 28. 8h2 lg5 29. f4 8f4 30. 8f4 je5 31. ld2 ba 32. 8h3 lg3 33. 8f4 g5 34. gf3 je4 35. gh7 8h8 36. ld4+ je5 37. gje3 je4 38. gje5 je6 39. jd3 je6 40. ge5 gd4 41. gad1 je5 42. ge5a4 h3 43. gf1 gd2 44. je4 gд8. თეთრები დანებდნენ.

● უმწვერთელოდ ზომ არ გაგიძირდათ?

— უმწვერთელობა არ მიგრძენია, რადგან მხოლოდ ორი პარტია მქონდა გადადებული. ჩანს, კარგად ვიყავი მომზადებული (ჩემი მწვერთელია ოსტატები იური ჩიქოვანი), ამიტომაც დაჯიბრებულად, თამამად ვთამაშობდი, თუმცა მკაცრი რეგლამენტი გმქონდა.

● რა დაგამახსოვრდათ ყველაზე მეტად ბილგოშში სტუმრობისას?

— ბევრი რამ, მაგრამ მხოლოდ ორის შესახებ მოვიხსენიებ. ფიდეეს გენერალური მდივანი ქალბატონი ინესა ბაკური ბილგოშში სავანებოდ ჩამოვიდა პოლანდიდან და ტურნირის ბოლომდე დარჩა. მას ხშირად ვხვდებოდი. ერთხელ ვამხატურა. მი-

თხრა, რომ საქართველოში, თბილისსა და ბიჭვინთში ყოფნისას და გადადების სახსარის დათვალიერების შემდეგ, აღარ მივიტოვე ქალბატონის წარმატებები, უფრო მეტად მოველოდი. მან გულბობილა გაიხსენა ნონა გაფრინდაშვილი და ნანა ალექსანდრია, რომელთა მატჩის ფინალს დაესწრო თბილისში. თქვა ისიც, რომ დიდი სურვილი აქვს დაესწროს გაფრინდაშვილ — ჩიხურდანიძის მატჩს და ალბათ ჩამოვა კიდევ. მაღგომას მამას მან უთხრა, რომ გაისად სურს მე და მაღგომა მიგვიწვიოს პოლანდიაში ქალთა ერთ-ერთ საერთაშორისო ტურნირში სათამაშოდ.

ბილგოშში ჩასვლისას წავიკითხე, რომ ფიჯორიტად მასხელებდნენ. გამივიკრდა, საიდან მიცნობენ-მეთქი. მერე მაღგომამ ამხსნა, რომ ტურნირამდე ერთ-ერთ ჟურნალისტს გა-

ქოვი მეთქვები ჰყავთ. ბირველ რიგში ესენი არიან გდრ-ის, პოლონეთის, ჩეხოსლოვაკიის, აგროვეტიკალიის, პოლანდიისა და სხვა ქვეყნების ნაკრები გუნდები. არცთუ ცოტა გამარჯვებულის ტიტულის ღირსეული მაძიებელი ინდივიდუალური ჩათვლაში, მათ შორის პოლონელი ს. მოზდა და ბ.ი. პარტნიკი (გდრ).

● როგორია თქვენი უახლოესი გეგმები?

— ორიოდე დღეში მივებზავრები ორჯონიკიძეში, სადაც არმიის სპორტული კლუბის გუნდის შემადგენლობაში ვითამაშებ საბჭოთა კავშირის სპორტსაზოგადოებათა და უწყებათა გუნდურ პირველობაში. მერე, რა თქმა უნდა, მინდა ვითამაშო ქალთა 38-ე საკავშირო ჩემპიონატში...

ს უ რ ა თ ე: ოსტატი ნინო გურიელი.

ა. კოტორაშვილის ფოტო.

